Konklusion

1) Under hensyn til bestemmelserne i artikel 6, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) skal den fortolkes således, at den ikke forud for den 1. januar 2004 på området for cabotage mellem de græske øer kan stifte rettigheder for borgerne for så vidt angår fast passager- og færgefart og tjenesteydelser, som udføres af skibe på under 650 BT.

2) Artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 3, litra a)-c), f) og g), i Rådets direktiv 98/18/EF af 17. marts 1998 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe skal fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter skibe, der har nået en vis alder, ikke må sejle i indenlandsk rutefart, når den pågældende medlemsstat ikke har vedtaget bestemmelser til at skærpe sikkerhedskravene efter proceduren i direktivets artikel 7, stk. 4.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 28. september 2006 — Straffesag mod Stefan Kremer

(sag C-340/05)

»Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — direktiv 91/439/EØF — gensidig anerkendelse af kørekort — inddragelse af kørekort i den første medlemsstat — kørekort udstedt i en anden medlemsstat — afslag på anerkendelse af førerretten i den første medlemsstat — krav om opfyldelse af de nationale betingelser for opnåelse af et nyt kørekort efter inddragelse«

Fri bevægelighed for personer — etableringsfrihed — kørekort — direktiv 91/439 (Rådets direktiv 91/439, art. 1, stk. 2, og art. 8, stk. 2 og 4) (jf. præmis 38 og domskonkl.)

Angående

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberlandesgericht München — fortolkning af artikel 1, stk. 2, og artikel 8, stk. 2 og 4, i Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort (EFT L 237, s. 1) — afslag på at anerkende gyldigheden af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, i en situation hvor indehaverens nationale kørekort har været inddraget på grund af gentagne overtrædelser af færdselsloven, og der ikke er fastsat et forbud mod at få et nyt kørekort — pligt til først at fremlægge en medicinsk-psykologisk erklæring om egnetheden til at føre køretøjer.

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, sammenholdt med artikel 8, stk. 2 og 4, i Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort, som ændret ved Rådets direktiv 97/26/EF af 2. juni 1997, er til hinder for, at en medlemsstat på sit område nægter at anerkende den førerret, der følger af et kørekort, udstedt i en anden medlemsstat, og dermed gyldigheden af dette kørekort, så længe kørekortets indehaver, der på den første medlemsstats område er omfattet af en foranstaltning, som inddrager et tidligere kørekort, og som ikke er forbundet med et midlertidigt forbud mod at få et nyt kørekort, ikke har opfyldt betingelserne i denne første stats lovgivning for udstedelse af et nyt kørekort efter en inddragelse, herunder en undersøgelse af egnetheden til at føre køretøjer, hvorved det attesteres, at de omstændigheder, der begrundede inddragelsen, ikke længere foreligger.